

det tager bestemt Sigte paa de større Landejendomme. Det er meget rigtigt, at private Gaardslagtere i mange Tilfælde ogsaa slagte Bøndergaarde. Men jeg tror ikke, at det er noget, som man har Grund til fra et samfundsmæssigt Synspunkt at se paa med nogen som helst Glæde, end mindre søge fremmet gennem Lovgivningen. Vi have taget Sigte paa de større Landejendomme her, fordi vi netop mene, at Landets almindelige Økonomi er tjent med, at det bliver de større Landejendomme, der gennemsnitlig ikke give saa stort økonomisk Udbytte som de mindre, godt og intensivt drevne Landejendomme; der blive udstykkede, og ikke de mellemstore Landejendomme, der kunne drives med fuldkommen lige saa megen Fordel som det lille Landbrug. Jeg maa altsaa fraraade denne Bestemmelse ogsaa af den Grund, at jeg tror, at den vil lægge væsentlige Sten i Vejen for Lovens Fremme. Fra den Forhandling, der fandt Sted mellem daværende Finansminister Vilhelm Lassen og Landstinget, erindrer jeg, at man der ligefrem satte som Betingelse for Lovens Gennemførelse, at Betegnelsen „større Landejendomme“ blev staaende, og at Finansministeren særlig fortolkede denne Bestemmelse derhen, at Ordet „større Landejendomme“ skulde forstås saaledes, at det ikke maatte være almindelige Bøndergaarde, der gjordes til Genstand for Udstykning. Hvis en Bestemmelse som den af det ærede Medlem foreslaaede indsættes, vil man deri se en Vigen bort fra denne Forudsætning, hvilket jeg baade i Realiteten vilde anse for uheldig, og hvad jeg heller ikke tror ret let vil blive accepteret af det andet Ting. Det ærede Medlem var saa elskværdig at erkende, at jeg havde fortolket Loven liberalt, og nærede ogsaa fuld Tillid til, at jeg fremdeles vilde gøre det. Jeg kan, idet jeg takker for denne Udtalelse af det ærede Medlem, sige, at ogsaa mine Forgængere have fortolket Bestemmelsen meget liberalt, fortolket den saaledes, som jeg er sikker paa, den ogsaa fremdeles vil blive fortolket. Det er meget vanskeligt i Administrationen at fravige en Fortolkning, der har været gennemført under flere forskellige Ministre. — Ministre, der endogsaa have tilhørt forskellige politiske Systemer. Det kommer man

ikke saa let bort fra. Og Fortolkningen har her fra først til sidst været den samme, idet man har fortolket Udtrykket „større Landejendomme“ relativt. Den Ejendom, der i Forhold til Ejendomsfordelingen og Ejendommenes almindelige Størrelse paa vedkommende Egn maatte siges at være en større Ejendom, men som ikke vilde være det efter det almindelige Landsbegreb, har man givet Laan i, men ikke i den Ejendom, der efter Egnens Brug og almindelige Begreb er en almindelig Bøndergaard. Jeg tror, at man vil blive staaende ved dette, og der er ingen Grund til at frygte for, at kommende Finansministre ville fravige det. Jeg maa altsaa fraraade Vedtagelsen af det af det ærede Medlem fra Rønne stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Brorsen): Med Hensyn til Ændringsforslaget, der er stillet af det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard), antager jeg, at han vil føle sig tilfreds med de Udtalelser, som fremkom fra den højt ærede Finansministers Side. Ikke alene nu ved Sagens anden Behandling, men ogsaa ved første Behandling udtalte Finansministeren jo, at hidtil var Loven fortolket meget liberalt; saaledes at man, hvor særlige Forhold gjorde sig gældende, ogsaa tillod, at større Bøndergaarde kom ind under Udstykningen. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem, ogsaa som Følge af de Udtalelser, som ere fremkomne fra den højt ærede Finansminister i Dag, maa kunne tage sit Ændringsforslag tilbage. Jeg mener, det har sin store Betydning, at det bliver slaaet udtrykkeligt fast, hvad der er Meningen med Lovforslaget, at det overalt, hvor det lader sig gøre, bliver netop de større Landejendomme, som der bliver taget fat paa, og at det kun rent undtagelsesvis bliver Bøndergaarde, som man udstykker ifølge Bestemmelserne i denne Lov. Men, som sagt, der kan være visse særlige Forhold, som gøre sig gældende, og det har vist sig ogsaaovre paa Bornholm, at i denne Henseende har man ikke noget at beklage sig over; hverken ved den nuværende eller den tidligere Finansministers Fortolkning af Loven.

Med Hensyn til det første af et Mindretal stillede Ændringsforslag i Ændringsforslagslisten mener jeg, at det vil